

[Hagen Hagensen.]

foranstaltninger til en ratifikation af ændringerne, herunder også om, hvordan Nordens stilling er; der mangler oplysninger i hvert fald om nogle af de nordiske stater.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne tilsige villig behandling af det fremsatte forslag.

A. C. Normann: Også jeg hæftede mig ved den noget tvetydige vending i den skriftlige fremsættelse, at de permanente sikkerhedsrådsmedlemmers holdning stort set er den, at de ikke finder grund til at ratificere, førend den nødvendige ratifikation fra $\frac{2}{3}$ af medlemslandene foreligger. Det måtte give én den opfattelse, at når man gik videre på det grundlag, så havde de 5 såkaldte stormagter besluttet sig til at ratificere under forudsætning af tilstrækkelig tilslutning i øvrigt. Jeg glæder mig over, at spørgsmålet nu bliver aktualiseret så konkret, at vi forhåbentlig igennem den højtærede udenrigsministers oplysninger får klarhed over, om der er grund til at regne med, grund til at vente, at ratifikation finder sted også for de 5 vetoberettigede landes vedkommende. Det radikale venstre kan ganske tiltræde forslaget.

Man kan i og for sig undre sig over, at der er gået en snes år, inden man kom så vidt som til at føre bestemmelserne å jour med hensyn til repræsentationen i sikkerhedsrådet og i ECOSOC. Hver gang repræsentationen dér har været drøftet i De Forenede Nationer og mand i mand imellem, har det været lidt pinagtigt — især i de sidste 4-5 år, hvor så mange nye lande er kommet til — at de mange medlemslande, for hvem De Forenede Nationer burde fremtræde som det ypperste værn for retfærdigheden, behandlede netop disse lande så uretfærdigt og de geografiske grupper så ulige, som tilfældet har været, og jeg synes, det er godt, at der nu omsider bliver rådet bod på denne gamle uret, vel at mærke hvis der bliver rådet bod på det, fordi de vetoberettigede lande også vil være med til det.

Jeg anbefaler forslaget på det bedste.

Kai Moltke: Heller ikke jeg skal knytte mange bemærkninger til det forslag om ratificering af ændringer i De Forenede Nationers pagt, som foreligger; for at den

udvikling, man her prøver at fremme, har været nødvendig i længere tid, er jo temmelig indlysende. Spørgsmålet rejser sig så her: ja men hvordan ligger det med ud-sigterne for fremme af denne udvikling? Det ligger vel til syvende og sidst noget bedre, end det har gjort hidtil, for det er jo Kinarepræsentationen, der hidtil har været den væsentlige hindring for at fremkalde ændringer. Men efter den mere eller mindre officielle kinesiske erklæring, der via Albanien foreligger om, at Kina vil holde sin egen repræsentation adskilt fra spørgsmålet om udvidelsen, er den stærkeste modstand brudt, i alle tilfælde fra østlig side, hvad jo også visse sovjetiske erklæringer i FN har været et udtryk for.

Skulle man knytte nogle enkelte bemærkninger til denne nye repræsentation, særlig for de asiatiske og afrikanske stater, måtte det vel for Afrikas vedkommende være, at man nåede længere frem imod en regional besættelse af disse poster, for før eller senere maser spørgsmålet sig på om disse nye medlemslande med fra 1 til 2 mill. indbyggere, hvis grænser jo i sin tid er blevet optrukket efter gamle koloniområder, og hvis stammegrænser o.s.v. går på tværs af landegrænserne. Men til trods for, at vi nu står i den situation, at der måske er noget bedre vind for gennemførelse af sådanne ændringer, vil det være ønskeligt at sige, at alt dette jo kun er lapperier, når det drejer sig om at gøre FN til en virkelig verdensorganisation, så længe 700 mill. kinesere fortsat holdes udenfor. Og selv om disse spørgsmål er adskilt i den givne situation, vil jeg anbefale, at man fra dansk side, hvor Danmark kan øve indflydelse, også bestræber sig for at få dette spørgsmål rykket frem til en afgørelse, for det er jo til syvende og sidst i Kina, vi har det største antal urepræsenterede mennesker i FN, i sikkerhedsrådet og det økonomiske råd o.s.v.

Med disse bemærkninger skal jeg for socialistisk folkepartis vedkommende anbefale, at konventionen ratificeres. Der er vel næppe nogen grund til at nedsætte udvalg om denne sag. Spørgsmålet ligger jo temmelig enkelt.

Johan Asmussen: Også på partiet de uafhængiges vegne kan jeg give tilsagn om